

APOKRYFENE

2nd MAKKABEERNE i KING JAMES Bibelen 1611

www.Scriptural-Truth.com

2 makkabeerne

Den andre boken i Maccabees

{1:1} brødrene jødene som i Jerusalem og i land of Judea, ønske brødre, jødene som er hele Egypt helse og fred:

{1:2} Gud være nådig dere og huske hans pakten som han gjorde med Abraham, Isak og Jakob, hans trofaste tjenere.

{1:3} og gi dere et hjerte å tjene ham og til sin vil, med en god mot og et villig sinn;

{1:4} og åpne deres hjerter i hans lov og bud, og sende deg fred,

{1:5} og hører deres bønner, og være i ett med deg, og aldri svikte deg i trengselens tid.

{1:6} og nå vi be her for deg.

{1:7} hva tid som Demetrius regjerte i hundre seksti og tyvende år vi jødene skrev til dere i det

enden av problemer som kom over oss i disse årene, fra tiden som Jason og hans opprør fra hellige land og Storbritannia,

{1:8} brent verandaen og utgyter uskyldig blod:

da vi ba til Herren, og ble hørt; vi tilbød

også ofrer og fine mel, lighted lamper og angi

Videre brødene.

{1:9} og nå se at dere holde festen av tabernacles i måneden Casleu.

{1:10} i den hundre fourscore og åttende år, den

folk som var i Jerusalem og i Judea, og rådet,

og Judas, sendt hilsen og helse til Aristobulus, kongen

Ptolemeus' master, som var på lager av den salvede

prester, og jødene som var i Egypt:

{1:11} så som Gud har levert oss fra stor

farer, vi takker ham høyt, som har vært i kamp mot

en konge.

{1:12} for han kastet dem ut som kjempet i hellige

byen.

{1:13} for når lederen var kommet inn Persia, og

hæren med ham som virket uovervinnelig, de ble drept i den tempelet i Nanea hverken av Naneas prester.

{1:14} for Antiokos, som om han skulle gifte seg med henne, kom til stedet, og hans venner som var med ham, å motta penger i navn medgift.

{1:15} som når prestene i Nanea hadde satt frem, og han ble inngått med et lite selskap i kompasset i templet stenge de tempelet snarest Antiokos kom:

{1:16} og åpne en do dør av taket, de kastet steiner som Thunderbolt og slått ned kapteinen, hewed dem i stykker, slo av hodet og kastet dem til de som var uten.

{1:17} velsignet være vår Guds i alle ting som har levert opp de ugudelige.

{1:18} Derfor mens vi er nå tenkt å holde rensing av tempelet på fem og tyvende dagen i måneden Casleu, tenkte vi det nødvendig å bekrefte du derav, at dere også kan beholde den, som festen for den tabernacles, og brannen, som ble gitt oss når

Neemias tilbys offer, etter at han hadde bygget den tempel og alteret.

{1:19} for når våre fedre ble ledet i Persia, de prester som var så hengiven tok ilden av alteret privily, og skjulte den på en hul sted av en grop uten vann, der de holdt det sikker, slik at stedet var ukjent for alle menn.

{1:20} nå etter mange år, da det behaget Gud, Neemias, sendes fra kongen av Persia, sendte av den etterkommere av de prestene som hadde skjult den til brann: men når

de fortalte oss at de fant ingen brann, men tykke vann;

{1:21} ledet så han dem til å trekke den opp, og bringe den; og når ofrene ble lagt på Neemias befalt prester å skvette tre og det lagt derpå med vannet.

{1:22} Når dette var gjort og tiden kom for at den solen skinte, som tidligere var skjult i skyen, det var en stor brann opptent, slik at hver mann undret.

{1:23} og prestene gjorde en bønn mens offer

var tidkrevende, sier jeg, både prestene, og alle andre, Jonathan begynnelsen og resten svare thereunto, som Neemias gjorde.

{1:24} og bønn var på denne måten; O Herre, Herren Gud, skaperen av alle ting, som kunst redd og sterk, og rettferdig og barmhjertig, og den eneste og nådig,

{1:25} bare giver av alle ting, bare bare, Allmektige, og evig, du som deliverest Israel fra alle problemer, velge fedre og helliggjør dem:

{1:26} mottar offer for din hele folk Israel, og bevare din egen del og helliggjør det.

{1:27} samle dem sammen som er spredt fra oss, levere dem som tjener blant hedningene, se på dem som blir foraktet abhorred og la hedenske vite at du er vår Gud.

{1:28} straffe dem som undertrykker oss og gjør oss med stolthet

galt.

{1:29} plante ditt folk igjen i din hellige sted, som Moses har talt.

{1:30} og prestene sunget salmer av thanksgiving.

{1:31} nå når offeret ble brukt, Neemias befalt vannet som var igjen for å helles på stort steiner.

{1:32} når dette var gjort, det var opptent en flamme: men det ble konsumert av lyset som skinte fra alteret.

{1:33} slik når denne saken var kjent, det ble fortalt at konge av Persia, som i stedet, hvor prestene som var villedet hadde skjult brannen, det dukket opp vann, og at

2 makkabeerne siden 676

Neemias hadde rensset offer dem.

{1:34} da kong inclosing stedet, gjorde det hellige, etter at han hadde forsøkt saken.

{1:35} og kongen tok mange gaver, og skjenket derav på dem han vil tilfredsstill.

{1:36} og Neemias kalles denne ting Naphthar, som er så mye som å si, en rensing: men mange menn kaller det Nephi.

{2:1} det er også funnet i postene, som Jeremy den profeten befalte dem at ble revet for å ta av brannen, som det har blitt angitt:

{2:2} og hvordan det profeten har gitt dem den loven, ladet dem for ikke å glemme bud på Herre, og at de ikke bør feile i deres sinn, når de se bilder av sølv og gull, med sine ornamenter.

{2:3} og med andre slike taler oppfordret han dem, at loven ikke bør vike fra deres hjerter.

{2:4} it var også finnes i den samme skriver, som den profeten, blir advart av Gud befalt tabernaklet og ark å gå med ham, som han gikk inn i den fjellet, hvor Moses klatret opp, og så arven Gud.

{2:5} og når Jeremy kom dit, fant han en hule Cave, hvor han lagt tabernaklet og ark, og alteret av røkelse, og så stoppet døren.

{2:6} og noen av de som fulgte ham kom til merke Forresten, men de kunne ikke finne den.

{2:7} som Jeremy oppfattet, han skylden dem, si, som stedet, skal det være ukjent inntil tid at Gud samle hans folk igjen sammen, og motta dem. for nåde.

{2:8} da skal Herren shew dem disse ting, og Herrens herlighet skal vises, og skyen også, som det var åpenbart under Moses, og som da Salomo ønskelig som den stedet kan bli helliggjort ære.

{2:9} it var også erklært, han være klok tilbys de ofre engasjement og fullføringen av tempelet.

{2:10} og som da Moses ba til Herren, brannen kom ned fra himmelen og fortærte offer: selv så ba Solomon også, og brannen kom ned fra himmelen og fortærte brennofferet.

{2:11} og Moses sa, fordi syndoffer for å bli spist, ble det konsumert.

{2:12} så Salomo holdt de åtte dagene.

{2:13} de samme tingene også ble rapportert i Skriftene og kommentarer av Neemias; og hvordan han grunnla en biblioteket samlet handlinger av konger, og profeter og David og brevene konger om de hellige gavene.

{2:14} i like måte også Judas samlet alle de tingene som gikk tapt grunn av krigen vi hadde, og

de er fortsatt med oss,

{2:15} sender derfor hvis dere trenger, noen hente dem til dere.

{2:16} mens vi er om å feire den rensing, vi har skrevet til dere, og dere skal gjøre vel, Hvis dere holder samme dager.

{2:17} vi håper også at Gud som leveres alle sine folk, og ga dem alle en arv og rike, og presteskapet, og helligdommen

{2:18} vil som han lovet i loven, snart ha barmhjertighet oss, og samle oss ut av hvert land under himmelen i det hellige stedet: for han har levert oss ut av store problemer og har rensset stedet.

{2:19} nå som om Judas makkabeeren, og hans brødre og rensing av store templet, og innvielsen av alteret,

{2:20} og krig mot Antiokos Epifanes, og Eupator hans sønn,

{2:21} og manifest tegn som kom fra himmelen til dem som gjorde seg manfully å deres ære

for jødedommen: slik at det å være bare noen få, de overvant den

hele landet og Urban Management barbariske skarer, {2:22} og gjenopprettet igjen templet kjente alle den verden over, frigjort byen og opprettholdt lover som skulle ned, Herren er nådig mot dem med alle tjeneste:

{2:23} alle disse ting, sier jeg, blir erklært av Jason av Kyrene i fem bøker, vi vil analysen for å forkorte i en volum.

{2:24} for å vurdere det uendelige antallet, og problemer som de som ønsker å se på den fortellende av historien, for variasjonen av saken, {2:25} har vi vært forsiktig, at de som leser kan glede, og at de som ønsker å forplikte seg til minnet kan ha enkel, og at alle i hvis hender det kommer kan ha overskudd.

{2:26} derfor vi som har tatt oss dette smertefulle arbeid av abridging, det var ikke lett, men et spørsmål om svette og se;

{2:27} selv om det er ingen enkel ham som bereder en bankett og søker til fordel for andre: ennå for den pleasuring mange vi påtar oss gjerne denne store smerter; {2:28} forlate forfatteren den eksakte håndteringen av hver bestemt og arbeidende å følge reglene for en utdrag.

{2:29} for som byggmester av et nytt hus må vare for hele bygningen; men han som undertaketh å sette det ut, og male det, må oppsøke passer ting for utsmykningen derav: så jeg tror det er med oss.

{2:30} stå på hvert punkt, og gå over ting på store, og å være nysgjerrig i opplysninger, fattigdoms første forfatter av historien:

{2:31} men å bruke kortfattethet, og unngå mye labouring av arbeidet, skal bli gitt til ham som vil gjøre en

Siden 677 2 makkabeerne

forkortelse.

{2:32} her så vi begynner historien: bare legge dermed mye som har blitt sagt, at det er en tåpelig ting å gjøre en lang prolog, og å være kort i historien

selv.

{3:1} nå når den hellige byen befolket med alle fred og lovene ble holdt godt, på grunn av den gudsfrykt av Onias ypperstepresten, og sitt hat mot ugudelighet,

{3:2} it skjedde at også kongene seg hedre stedet og forstørre tempel med sitt beste gaver;

{3:3} så at Selevkos i Asia av sin egen inntekter bare alle kostnader til tjeneste for ofrene.

{3:4} men en Simon av Benjamin, som var stamme laget guvernør av tempelet, falt ut med ypperstepresten om lidelse i byen.

{3:5} og når han ikke kunne overvinne Onias, han gat ham til Apollonius sønn av Thraseas, som da var guvernør Celosyria og Phenice,

{3:6} og fortalte ham at treasury i Jerusalem var full av uendelig Summer, slik at mangfoldet av deres rikdommer, og dette ikke vedrører forretningsforbindelsen for ofrene,

var utallige, og at det var mulig å bringe alle i kongens hånd.

{3:7} nå når Apollonius kom til kongen, og hadde lot ham penger hvorav han ble fortalt, kongen valgte ut Heliodor hans Kasserer, og sendte ham med en budet bringe ham penger foresaid.

{3:8} så straks Heliodor tok sin reise; under en fargen på besøke byene Celosyria og Phenice, men faktisk å oppfylle kongens formål.

{3:9} og da han kom til Jerusalem, og hadde vært høflig mottatt av ypperstepresten av byen, fortalte han han hva intelligens ble gitt av penger og erklærte derfor han kom og spurte om disse tingene var så faktisk.

{3:10} da høypresten sa at det var slike penger lagt opp for lindring av enker og farløse barn:

{3:11} og at noe av det tilhørte Hircanus sønn av Tobias, en mann av verdighet, og ikke som den onde Simon hadde feilinformert: summen hvorav i alle var fire hundre talenter av sølv og to hundre av gull:

{3:12} og at det var helt umulig at slike urett bør gjøres til dem som hadde begått den Hellighet i stedet, og majestet og ukrenkelige Hellighet i templet, bæret over hele verden.

{3:13} men Heliodor, på grunn av kongens bud gitt ham, sa at i noen kloke det må være bringes inn i kongens treasury.

{3:14} så på dagen som han han gikk inn i til bestille denne saken: Derfor var det ingen liten smerte gjennom hele byen.

{3:15} men prestene, prostrating seg i alteret i deres prester klesplagg, kalt til himmelen over ham som gjorde en lov om ting som er gitt til han holdt, som de bør trygt bevarer for slike som hadde begått dem holdes.

{3:16} den som hadde så ypperstepresten i ansiktet, det ville har såret hans hjerte: for hans åsyn og endring av hans farge erklært innover pinen av hans sinn.

{3:17} for mannen var så foregir frykt og

horror av kroppen, at det var åpenbart for dem som så ham, hva sorgen han hadde nå i sitt hjerte.

{3:18} andre løp flokker av deres hus i de generelle påkallelse, fordi stedet var å komme i forakt.

{3:19} og kvinner utstyrte med sekk under deres bryster, florerte i gatene og jomfruer som var holdt i løp, noen til porter og noen veggene, og andre så ut av vinduene.

{3:20} og alle, holder hendene mot himmelen, påkallelse.

{3:21} så det ville ha synd en mann å se fallende ned mangfoldet av alle slag, og frykten for høy presten i slik en smerte.

{3:22} de deretter kalt allmektige Herren å holde tingene begått av tillit trygg og sikker for de som hadde begått dem.

{3:23} likevel Heliodor utført det som var bestemt.

{3:24} nå presentere som han var der seg med sin

verne om treasury, Herren av brennevin og prinsen av alle makt, forårsaket en stor åpenbaring, slik at alt antas å komme med ham var forundret over kraften Guds besvimte og blev meget forferdet.

{3:25} for viste dem en hest med en forferdelig rider på ham og smykket med et veldig fair dekker, og han kjørte voldsomt, og slo på Heliodor med hans forefeet, og det virket han som satt på hesten hadde fullført selen av gull.

{3:26} videre to andre unge menn seg ham, kjente i styrke, utmerket i skjønnhet, og vakre i klær, som stod på hver side; og jaget ham og ga ham mange sår striper.

{3,27} og Heliodor plutselig falt til jorden, og var foregir med store mørke: men de som var med Han tok ham opp, og satt ham i en søppel.

{3:28} dermed ham, som det siste kom med et flott tog og med alle hans vakt i sa treasury utførte de, ikke å kunne hjelpe seg selv med sine våpen: og åpenbart anerkjent de Guds kraft.

{3:29} for han ved Guds hånd ble kastet, og lå målløs uten alle håp for livet.

{3:30} men de lovpriste Herren, som hadde mirakuløst æret sitt eget sted: for tempelet; som litt tidligere

2 makkabeerne siden 678

var full av frykt og problemer, når den allmektige Herren dukket opp, ble fylt med glede og glede.

{3:31} deretter straightways enkelte Heliodor venner ba Onias, som han ville kalle på den høyeste til gi ham hans liv, som lå klar til å gi opp ånden.

{3:32} så høy prest, mistenker at kongen skal misconceive at noen svik hadde blitt gjort for Forfatteren av jødene, tilbys et offer for helse mannen.

{3:33} nå som ypperstepresten gjorde en forsoning, de samme unge mennene i samme klær dukket opp og stod Heliodor, sa: gi Onias ypperstepresten stor takk, så som for hans skyld Herren gitt deg livet:

{3:34} og se at du har blitt slått fra

himmelen forkynne alle menn Guds mektige kraft. Og da de hadde talt disse ord, opptrådte de lenger.

{3:35} slik Heliodor, etter at han hadde tilbudt ofre til Herren og gjort store løfter til ham som hadde reddet hans liv og hilste Onias tilbake med hans vert til kongen.

{3:36} deretter vitnet han til alle menn verkene til stort Gud, som han hadde sett med sine øyne.

{3:37} og når kongen Heliodor, som kan passe mann sendt ennå igjen til Jerusalem, sa han,

{3:38} sende hvis du har en fiende eller forræder, ham dit, og du skal motta ham godt slått, hvis han flykte med livet: for i stedet, ingen tvil; Det er en spesiell Guds kraft.

{3:39} for han som bor i himmelen har sine øyne på det Plasser, og defendeth. og han beateth og utrydder dem som kommer til å skade den.

{3:40} og ting om forfatteren, og holde av treasury, falt på denne typen.

{4:1} denne Simon nå, som vi sa tidligere, har vært en forræderen pengene og sitt land, baktalte

Onias, som om han ha vettskremt Heliodor, og arbeideren av disse onder.

{4:2} dermed var han dristig å kalle ham en forræder, som hadde

fortjente godt i byen og tilbudt sin egen nasjon, og var så ivrige lover.

{4:3} men når deres hat gikk så langt som av en av Simons fraksjon mord ble begått,

{4:4} Onias ser faren for denne påstanden, og at Apollonius, som guvernør i Celosyria og Phenice, raseri, og øke Simons ondskap,

{4:5} dro han til kongen, ikke å være en anklager hans landsmenn, men søker gode for alle, både publick og privat:

{4:6} for han så at det var umulig som staten bør fortsette rolig og Simon la hans dårskap, med mindre det kongen gjorde se thereunto.

{4:7} men etter Selevkos, når Antiokos, kalt Epifanes, tok riket, Jason bror

Onias arbeidet underhand for å være ypperstepresten,

{4:8} lovende kongen av forbønn tre hundre og seksti talenter av sølv og av en annen inntekter åtti talenter:

{4:9} ved dette, han lovet å tilordne ett hundre og femti mer, hvis han kunne ha lisens han opp et sted for trening, og trene opp ungdom i mote hedningene, og skrive dem Jerusalem ved navn Antiochians.

{4:10} som kongen hadde gitt, og han hadde fått inn hånden regelen han straks brakt hans egen nasjonen Greekish mote.

{4:11} og royal privilegiene gitt av spesiell tjeneste jødene ved hjelp av John far til Eupolemus, som gikk ambassadør til Roma for amity og bistand, tok han unna. og sette ned regjeringene som var ifølge loven, han førte opp ny skikker mot den lov:

{4:12} for bygget han gjerne et sted for trening under den tårnet selv, og brakte de fremste unge mennene under hans underkastelse, og gjort dem bære en lue.

{4:13} nå var høyden på greske mote, og øke heathenish manerer, gjennom den overstiger profaneness av Jason, den ugudelige stakkaren, og ingen høy presten;

{4:14} at prestene hadde ingen mot å tjene mer på alteret, men forakte tempelet og forsømme den ofrer, skyndte seg å få del i ulovlig godtgjørelse i øvelsen etter spillet diskos kalte dem frem.

{4:15} ikke innstillingen av æresbevisninger deres fedre, men like glansen av Grecians allerbest.

{4:16} av grunn hvorav sår katastrofe kom over dem: de hadde de skal deres fiender og avengers, som tilpasset de fulgte så oppriktig, og til hvem de ønsket å være i alle ting.

{4:17} for det ikke er en lett ting å gjøre ugudelige mot den Guds lover: men tiden følgende skal forkynne disse ting.

{4:18} nå når spillet var brukt uansett tro år ble holdt på Tyrus, kongen være til stede,

{4:19} dette ungracious Jason sendt spesielle messengers fra Jerusalem, som var Antiochians, å bære tre hundre drachms av sølv til ofringen av Hercules, som selv bærere av trodde passer ikke å skjenke på offeret, fordi det ikke var praktisk, men forbeholdt andre avgifter.

{4:20} disse pengene da i forbindelse til avsenderen, var utnevnt til Herkules offer; men på grunn av bærere den ble brukt til å lage gallies.

{4:21} nå når Apollonius sønn av Menestheus var sendt til Egypt for kroningen av kong Ptolemeus Av Egypt, Antiokos, forstå ham ikke å bli frisk berørt til sine saker, gitt for sin egen sikkerhet:

Siden 679 2 makkabeerne

hvorpå han kom til Joppe, og derfra til Jerusalem:

{4:22} hvor han mottok ære av Jason, og i byen, og vokste med fakkelen alight, og med stor shoutings: og så etterpå gikk med sin vert til Phenice.

{4:23} tre år etterpå Jason sendt Menelaos, den

nevnte Simons bror, til å bære penger til kongen:
og for å sette ham i hodet av enkelte nødvendige forhold.

{4:24} men han brakt til tilstedeværelsen av kongen,

Når han hadde forstørret ham for strålende utseende

hans kraft fikk presteskapet selv, tilbyr mer enn

Jason av tre hundre talenter av sølv.

{4:25} så han kom med king's mandat, bringe

ingenting verdig det høye prestedømmet, men har raseriet til
en

grusom tyrann, og raseri over en ville dyret.

{4:26} så Jason, som hadde svekket sin egen bror,

undergravd av en annen, ble tvunget til å flykte til

landet løpet.

{4:27} så Menelaus fikk Fyrstedømmet: men som for den

penger som han hadde lovet kongen, han tok ingen god

bestille for det, men Sostratis av slottet krevde den:

{4:28} for til ham appertained samling av den

toll. Derfor ble de begge kalt for kongen.

{4:29} nå Menelaos forlot sin bror Lysimachus i hans

stedet i prestedømmet; og Sostratus venstre kasser, som var

guvernør i Cyprians.

{4:30} mens disse tingene var i gjør, de av Tarsus og Mallos gjorde opprør, fordi de ble gitt til kongens konkubine, kalt Antiokos.

{4:31} deretter kom kongen i all hast for å tilfredsstille saker, forlater Andronicus, en mann i autoritet, for hans stedfortreder.

{4:32} nå Menelaos, antok at han hadde fått en passende tidspunkt, stjal visse fartøy av gull ut av det tempel, og ga noen av dem Andronicus, og noen han selges i Tyrus og byer rundt omkring.

{4:33} som når Onias visste med sikkerhet, han irettesatt ham, og trakk seg til et fristed på Daphne, som ligger ved byen heter.

{4:34} Derfor Menelaos, tar Andronicus hverandre, ba ham å få Onias i hans hender. som blir overtalte thereunto, og kom til Onias i bedrag, ga ham sin høyre hånd med eder; og selv om han var mistenkt av ham, men overtalte han ham å komme ut av det helligdommen: hvem straks han kjeft uten hensyn av

rettferdighet.

{4:35} den som forårsaker ikke bare jøder, men mange også andre nasjoner, tok stor harme, og var mye sørget for urettferdige drapet på mannen.

{4:36} og når kongen kom igjen fra det steder om Kilikia, jødene som var i byen, og enkelte av grekerne som abhorred faktum også klaget fordi Onias ble drept uten grunn.

{4:37} derfor Antiochus var hjertelig beklager, og flyttet til synd, og gråt, edru og beskjeden oppførselen til ham som var død.

{4:38} og blir tent med sinne, straks han tok Andronicus hans lilla, og leie av klærne hans, og fører ham gjennom hele byen til det stedet, hvor han hadde begått umoral mot Onias, drepte det han forbannet morderen. Dermed Herren belønnet ham hans straff, som han hadde fortjent.

{4:39} nå når mange sacrileges hadde blitt begått i byen av Lysimachus med samtykke fra Menelaos, og frukten ble spredt i utlandet, forsamlingen samlet

sammen mot Lysimachus, mange skip av gull blir allerede båret bort.

{4:40} og vanlige folk stiger og blir

fylt med raseri, bevæpnet Lysimachus tre tusen menn, og begynte først å tilby vold; en Auranus blir leder, en mann langt borte i år og ikke mindre i dårskap.

{4:41} de deretter se forsøket på Lysimachus, noen av dem fanget steiner, noen klubber, andre tar mye av støv, som var neste for hånden, kastet dem alle sammen på Lysimachus, og de som satt på dem.

{4:42} dermed mange av dem de såret, og noen de traff bakken, og alle de tvunget til å flykte: men som for churchrobber seg, ham de drepte ved den Treasury.

{4:43} av disse sakene derfor var det anklage lagt mot Menelaus.

{4:44} nå da kongen kom til Tyrus, tre menn som ble sendt fra Senatet ba årsaken før ham:

{4:45} men Menelaos, blir nå dømt, lovet

Ptolemee sønn av Dorymenes å gi ham mye penger, hvis

Han vil berolige kongen mot ham.

{4:46} whereupon Ptolemee tar kongen til side i en bestemte galleriet, som det var å ta luften, brakte ham å være en annen sinn:

{4:47} at han slippes Menelaos fra den beskyldninger, som uansett var årsaken til alle de ugagn: og de dårlige mennene, som, hvis de hadde fortalt sine årsak, ja, før skyterne, bør har funnet uskyldige og dem han dømt til døden.

{4:48} dermed de som fulgte saken for byen, og for folk, og de hellige fartøyene, snart lide urettferdig straff.

{4:49} selv derfor de av Tyrus, flyttet med hat som ond gjerning, fikk dem til å ære begravet.

{4:50} og så gjennom begjær av dem som strøm var Menelaos forble i autoritet, økende i ondskap, og blir en stor forræder til borgerne.

{5:1} omtrent samtidig Antiokos utarbeidet sin andre reise til Egypt:

{5:2} og så skjedde, gjennom hele byen, for

plassen nesten førti dager, det var sett ryttere
kjører i luften, i stoff av gull og bevæpnet med lanser
som et band av soldater,

2 makkabeerne siden 680

{5:3} og soldater av ryttere i matrisen, møter og
kjører mot hverandre, med skjelvende skjold, og
rekke spyd, og tegning av sverd, og støping av
dart og glitrende golden ornamenter og selen av alle
sorterer.

{5:4} Derfor hver mann ba som at Åpenbaringen
kan slå til gode.

{5:5} nå da det var gått ut falske rykter, som
om Antiokos hadde vært død, Jason tok minst en
tusen menn, og plutselig gjort et angrep på byen.
og de som var på veggene satt tilbake, og
byen lenge tatt, Menelaos flyktet til slottet:

{5:6} men Jason drepte sin egen borgere uten nåde, ikke
vurderer å få dag om sin egen nasjon
ville være en mest ulykkelige dag for ham. men tenker de
hadde vært hans fiender, og ikke hans landsmenn, som han

erobret.

{5:7} dengang for alt dette fikk han ikke fyrstedømmet, men på siste mottatte skam for belønning av hans forræderi, og flyktet inn i landet løpet.

{5:8} slutt derfor han hadde en ulykkelig avkastning, å bli beskyldt før Aretas kongen av Arabians, flykte fra by til by, forfulgt av alle menn, hatet som en forsaker lover, og hadde i styggedom som en Åpne fiende av sitt land og landsmenn, han ble kastet ut i Egypt.

{5:9} dermed han som hadde drevet mange av deres land omkom i et fremmed land, trekker deg tilbake til Lacedemonians, og tenker der for å finne hjelp grunn av sin slekt:

{5:10} og han som hadde kastet ut mange uten å begrave hadde ingen

å sørge for ham eller noen høytidelig begravelser i det hele tatt, eller

grav med sine fedre.

{5:11} nå når dette var gjort kom til kongens

bilen, han trodde at Judea hadde gjort opprør: hvorpå

fjerning av Egypt i et rasende sinn, tok han byen av våpenmakt,

{5:12} og befalte sine menn av krigen ikke til overs slik som de møtte, og å drepe som gikk opp på husene.

{5:13} ble slik det drept av unge og gamle, gjør plassering av menn, kvinner og barn, drapet jomfruer og spedbarn.

{5:14} og det ble ødelagt i løpet av tre hele dager fourscore tusen, hvorav førti tusen ble drept i konflikten; og ikke mindre solgt enn drept.

{5:15} ennå var han ikke innhold med dette, men antas å gå inn det mest hellige tempelet i hele verden. Menelaos, Dette forræder lover og sitt eget land, blir hans

Guide:

{5:16} og tar de hellige fartøyene med forurenset hender, og med blasfemisk hendene trekke ned det som var dedikert av andre konger til styrking og ære og ære til stedet, ga han dem bort.

{5:17} og så hovmodig var Antiokos i tankene, at han vurdert ikke at Herren var sint på en stund for den

synder av dem som bodde i byen, og derfor øyet var ikke på stedet.

{5:18} for hadde de ikke tidligere brutt i mange synder, denne mannen, så snart han kom, var straks slått og satt tilbake fra hans antagelse, som forfatteren var, som Selevkos kongen sendte vise statskassen.

{5:19} likevel Gud ikke velger folk for stedets skyld, men stedet langt folks skyld.

{5:20} og derfor stedet, som var delaktig med dem med motgang som skjedde til nasjonen, gjorde etterpå kommunisere fordelene sendt av Herren: og som det ble forlatt i vrede av Allmektige, så igjen, flott Herren blir samordnet, det var satt opp med alle herlighet.

{5:21} så når Antiokos hadde båret ut av templet en tusen og åtte hundre talenter, han dro i all hast til byen heter, weening hans stolthet å navigere, og havet farbar fots: slik var det hovmod av hans sinn.

{5:22} og han forlot guvernører å plage nasjonen: på

Jerusalem, Philip, for sitt land en frygisk og manerer mer barbariske enn han som satte ham der.

{5:23} og Garizim, Andronicus; og dessuten,

Menelaos, som verre enn resten bare en tung hånd over innbyggerne, har en skadelig sinn mot sin landsmenn jødene.

{5:24} han sendte også som avskyelig lederen Apollonius med en hær av to og tyve tusen kommanderende ham å drepe alle de som var i sin beste alder, og selge den kvinner og yngre Sorter:

{5:25} som kommer til Jerusalem, og late fred, unnlate til den hellige dagen for sabbaten, når du tar i Jødene holder hellig dag, befalte han sine menn til armen selv.

{5:26} og så han drepte alle dem som var borte på den feire for sabbaten, og kjøre gjennom byen med våpen drepte store mengder.

{5:27} men Judas makkabeeren med ni andre, eller deromkring, trakk seg ut i villmarken og bodde i fjellet etter dyrene, med sin

selskapet, som matet på urter, at de skal del av forurensningen.

{6:1} ikke lenge etter dette kongen sendte en gammel mann av Athen for å tvinge jødene reise fra lovene i deres fedre, og ikke å leve etter Guds lover:

{6:2} og forurensning også tempelet i Jerusalem, og Kall det tempel av Jupiter Olympius; og i Garizim, Jupiters forsvarer av fremmede, som de ønsker som bodde i stedet.

{6:3} komme i denne ugagn var sår og alvorlig til folket:

{6:4} for tempelet var fylt med opprør og revelling av Hedninger som dallied med horer og hadde å gjøre med kvinner i kretsen av de hellige stedene, og dessuten det brakte i ting som ikke var lovlig.

Siden 681 2 makkabeerne

{6:5} alteret også var fylt med blasfemiske ting, som loven forbiddeth.

{6:6} var heller ikke tillatt for en mann å holde sabbaten dager eller gamle faster, eller å bekjenne seg å være en jøde.

{6:7} og dagen for kongens fødsel hver måned de ble brakt av bitter begrensning å spise offergavene; og Når raskt Bacchus ble holdt, var jødene tvunget til å gå i prosesjon til Bacchus, bærer ivy.

{6:8} videre utgikk det et bud til naboene byene hedningene, av forslaget av Ptolemee, mot Jødene, at de skal observere den samme mote, og være del av deres slakteroffer:

{6:9} og den ville ikke oppfyllers seg til den oppførsel av hedningefolkene skal kunne dømmes til døden. Deretter kan en mann har sett stede elendighet.

{6:10} for var to kvinner brakt, som hadde omskåret barna deres; som når de hadde åpent ledet omkring byen, babes leverer på sine bryster, de kastet dem hodestups fra veggen.

{6:11} og andre, som hadde kjørt sammen i hulene i nærheten av, å holde sabbatsdagen hemmelighet, blir oppdaget av Philip, ble alle brent sammen, fordi de laget en samvittighet til å hjelpe seg selv for honour av de

hellige dag.

{6:12} nå jeg bønnfaller de som leser denne boken, at de bli ikke motløs for disse ulykker, men at de dømmes Disse straffene ikke å være for ødeleggelse, men for en tukt vår nasjon.

{6:13} for det er et tegn på hans store godhet, når onde doers er ikke lidd noen lang tid, men straks straffet.

{6:14} for ikke som med andre land, som Herren tålmodig forbeareth straffe, før de komme den fylde av sine synder, så dealeth han med oss,

{6:15} for at, som kommer til høyden av synd, etterpå bør han ta hevn av oss.

{6:16} og derfor han aldri withdraweth sin barmhjertighet fra oss: og skjønt han med motgang, men gjør han aldri svikte sitt folk.

{6:17} men la dette at vi på talt være en advarsel til oss. Og nå vi kommer til å legge i saken i noen ord.

{6:18} Eleazar, en av de viktigste skriftlærde, en mann,

og av en godt favorisert ansikt, var begrenset til
åpne munnen, og å spise svin er kjøtt.

{6:19} men han velger å dø herlig, enn til

Live beiset med slik en styggedom, spyttede det ut, og
kom til sitt eget ansvar å Pine,

{6:20} som det behoved dem framover, som er besluttsom til
avtegner seg mot slike ting, som er ikke lovlig for kjærlighet til
liv til å bli tasted.

{6:21} men de som hadde ansvaret for den ugudelige festen,
for gammel bekjent hadde de med mannen, som tok ham
til side, bønnfalt ham om å bringe kjøttet av sin egen
bestemmelsen,

som det var lovlig for ham å bruk, og som om han å
av kjøttet tatt fra ofringen ledet av for kongen.

{6:22} som dermed kan han bli levert fra døden,
og for det gamle vennskapet med dem finne favør.

{6:23} men han begynte å vurdere diskret, og som ble
hans alder og Eksellense på sine gamle år, og
æren av hodet grå, hvorpå var kommet, og hans mest
ærlig utdanning fra et barn, eller snarere de hellige lov laget

og gitt av Gud: derfor han svarte tilsvarende, og villet dem straightways å sende ham til graven.

{6:24} sa for det sømmer ikke seg vår alder, han, i noen kloke å dissemble der mange unge mennesker kanskje tror at Eleazar, fourscore år gamle og ti, var nå borte en merkelig religion;

{625} og så de gjennom min hykleri, og ønske om å Live bør litt tid og litt lenger, bli bedratt av meg, og jeg får en flekk min alderdom, og gjør det avskyelige.

{6:26} for om for tiden jeg burde være levert fra straffen av menn: ennå bør jeg ikke unnslippe av Allmektige, verken i live eller død.

{6:27} Derfor nå, vil jeg manfully endrer dette livet, vise meg man som min alder requireth,

{628} og la et godt eksempel som være ung å dø villig og modig for den ærefulle og hellige lover. Og da han hadde sagt disse ord, umiddelbart Han gikk til pinen:

{6:29} som førte ham endre den gode, vil de nakne

ham litt før til hat, fordi de foresaid foredrag
fortsatte, som de trodde, fra en desperat sinn.

{6:30} men da han var klar til å dø med striper, han
stønnet, og sa, er det åpenbart Herren, som har den
hellige kunnskap, at mens jeg kan ha blitt levert
fra døden tåle jeg nå sår smerter i kroppen ved å være
slått: men i sjelen er godt innhold å lide disse tingene,
fordi jeg frykter ham.

{6:31} og dermed denne mannen døde etterlot han døde for en
eksempel på en edel mot og et minnesmerke dyd, ikke
bare unge menn, men til alle sin nasjon.

{7:1} det skjedde også at syv brødre med deres
mor ble tatt, og tvunget av kongen mot den
loven smak svin er kjøtt, og ble plaget med
scourges og pisker.

{7:2}, men en av dem som talte først sa dermed hva
vil du be eller lære oss? Vi er klar til å dø, heller
enn å overskride lovgivningen i våre fedre.

{7:3} da kongen, som i raseri, befalte panner
og caldrons gjøres varmt:

{7:4} som straks blir oppvarmet, befalte han til kuttet ut tungen av ham at talte først, og å kutte av den ytterste deler av kroppen, resten av hans brødre og hans mor ser på.

{7:5} nå når han ble derfor lemlestet i alle sine medlemmer,

2 makkabeerne siden 682

han befalte ham å være ennå levende bringes til brann, og å bli stekt i pannen: og som dampen av kjelen ble for en god plass spredt, formante de hverandre med moren dør manfully, sier dermed

{7:6} Herren Gud ser på oss, og i sannhet har komfort i oss, som Moses i sin sang, som vitne til deres ansikter, erklært, sa, og han skal trøstes i hans tjenere.

{7:7} så når først var død etter dette nummeret, de brakt andre til å gjøre ham en hånlig lager: og når de hadde dratt av huden på hodet med håret, de spurte ham: vil du spiser, før du bli straffet gjennom hver medlem av din kropp?

{7:8} men han svarte på sitt eget språk, og sa, nei.

Derfor han fikk også den neste pinen i rekkefølge, som den tidligere gjorde.

{7:9} og da han var på den siste gisp, sa han, som du et raseri takest oss ut av dette livet, men kongen av den verden skal heve oss opp, som døde for hans lover, til evig liv.

{7:10} etter ham ble tredje laget en hånlig lager: og når han var nødvendig, han legger ut tungen, og at høyre snart, holder tilbake hendene manfully.

{7:11} og sa modig, dette jeg hadde fra himmelen. og for hans lover jeg forakter dem; og fra ham jeg håper å motta dem igjen.

{7:12} at kongen, og de som var med ham, marvelled på den unge mannens mot, for han ingenting ansett smerter.

{7:13} nå når denne mannen var død, de plaget og lemlestedde fjerde på samme måte.

{7:14} så da han var klar til å dø sa han dermed, er det bra, blir satt til døden av å lete etter håp fra Gud heves opp igjen av ham: som for deg, du skal ikke ha ingen

oppstandelsen livet.

{7:15} deretter de brakte femte også og lemlestedet ham.

{7:16} deretter så han kongen og sa: du har makt over menn, du er forgjengelig, du gjør hva du Wilt; men tror ikke at vår nasjon er forlatt av Gud.

{7:17} men følge en stund, og se hans store kraft hvordan han vil plage deg og din ætt.

{7:18} etter ham også de brakte sjetten, som blir klar til å dø sa, bli ikke lurt uten grunn: for vi La disse ting for oss selv, har syndet mot våre Gud: derfor fantastiske ting er gjort oss.

{7:19} men tror ikke du, som taest i hånden for å arbeide mot Gud ustraffet at du skal unnslippe.

{7:20} men moren var fantastisk fremfor alt og verdig hederlig minne: for da hun så sin syv sønner drept i løpet av en dag, hun lys med en god mot, på grunn av håp om at hun hadde i Herren.

{7:21} Ja, hun oppfordret hver og en av dem i sin egen språk, fylt med modig spirits; og stirring opp henne

womanish tanker med en mandig mage, sa hun til dem,

{7:22} jeg kan ikke fortelle hvordan dere kom inn i magen min: Jeg

ingen ga du pusten eller liv, verken var det jeg som dannet medlemmene i hver av dere.

{7:23} men utvilsomt skaperen av verden, som dannet generering av mannen, og fant ut begynnelsen i alle ting sin egen nåde gir deg pusten og livet igjen, som dere nå ser ikke selv for hans lover skyld.

{7:24} nå Antiokos, tenker seg foraktet, og mistenker det å være en bebreidende tale, mens den yngste ennå var i live, ikke bare formante ham med ord, men også forsikret ham med eder, at han ville gjøre ham både en rik og en lykkelig mann, hvis han ville slå fra lovene i hans fedre. og at også han ville ta ham for hans venn, og stole på ham med saker.

{7:25} men da den unge mannen ville ikke i noe tilfelle lytte ham, kongen kalt moren, og oppfordret henne at

Hun vil råde den unge mannen å redde livet hans.

{7:26} og når han hadde oppfordret henne med mange ord,

Hun lovet ham at hun vil råde sønnen.

{7:27} men hun bukker seg mot ham, ler i

grusom tyrann å hån, talte i hennes landet språket på denne

måten; O min sønn, har synd på meg som bare deg ni

måneder i mitt liv, og ga deg slike tre år, og

næring deg og førte deg til denne tid, og

utholdt problemene av utdanning.

{7:28} jeg bønnfaller deg, min sønn, se på himmelen og

jorden og alt som er der, og vurderer at Gud skapte

om ting som var ikke; og så kom menneskeheten

på samme måte.

{7:29} frykter ikke denne tormentor, men, verdig din

brødre, ta din død jeg kan få deg igjen i

nåde med dine brødre.

{7:30} whiles hun var ennå talte disse ord, den

ung mann sa: som venter dere til? Jeg vil ikke følge den

kongens befaling: men jeg vil følge befaling

loven som ble gitt til våre fedre av Moses.

{7:31} og du, som har vært forfatteren av alle ugagn mot hebreerne, skal ikke unnsnippe Guds hender.

{7:32} for vi lider på grunn av våre synder.

{7:33} og om levende Herren være sint på oss en lite stund for våre tuktt og korrigering, skal likevel han bli ett nytt med sine tjenere.

{7:34} men du, godless mann, og av alle andre mest onde, ikke skal løftet opp uten grunn, eller oppblåste med usikker håp, løfte din hånd mot tjenere

Gud:

{7:35} for du ikke har ennå rømt dom

Allmektige Gud, som ser alt.

{7:36} for våre brødre, som nå har lidd en kort smerte er død under Guds pakt til evig liv: men

Siden 683 2 makkabeerne

gjennom dom av Gud, skal du motta bare straff for din stolthet.

{7:37} men jeg, som mine brødre, gi opp min kropp og liv for lovgivningen i våre fedre, bønnfalt Gud at han hadde raskt være barmhjertig mot vår nasjon; og du av

kvaler og plager kan bekjenne, at han alene er Gud.

{7:38} og i meg og mine brødre vrede av

Allmektige, som er rette brakt på vår nasjon, kan opphøre.

{7:39} enn kongen "i et raseri, rakte ham verre

enn resten, og tok det alvorlig at han var hånte.

{7:40} så denne mannen døde uforfalsket, og satte hans hele tillit

i Herren.

{7:41} sist av alle etter sønner mor døde.

{7:42} la dette være nok til å ha talt om

avgudsdyrkende fester, og ekstrem tortur.

{8:1} da Judas makkabeeren, og de som var med

ham, gikk sneket inn byene, og kalte deres kinsfolks

sammen, og tok dem alle som fortsatte i den

Jødenes religion, og samlet rundt seks tusen menn.

{8:2} og de kalte Herren, at han ville se

folket som var tråkket ned av alle; og også medlidenhet

tempelet vanhelliget ugudelige menn;

{8:3} og at han ville ha medfølelse over byen,

sår uleselig og klar til å bli gjort selv med bakken;

og hører i blodet som ropte til ham,

{8:4} og huske ugudelige slakting av ufarlig

spedbarn og blasfemier begått mot hans navn.

og at han ville vise sitt hat mot de ugudelige.

{8:5} nå når makkabeeren hadde hans selskap om ham,

han kunne ikke være motsto av hedningene: for vrede

Herren ble omgjort til nåde.

{8:6} derfor han kom på sengen og brent opp byer

og byer, og fikk i hans hender de mest commodious

steder, og overvant og sette flukt ingen lite antall

hans fiender.

{8:7} men spesielt tok han fordel av natten for

slike do forsøk, og frukten av hans hellighet

ble spredt overalt.

{8:8} så da Philip så at denne mannen økt med lite

og lite, og at ting med ham enda mer og

mer, skrev han til Ptolemeus, guvernør i Celosyria

og Phenice, å gi mer bistand til kongens saker.

{8:9} deretter velge umiddelbart Nicanor sønn

Patroklos, en av hans spesielle venner, sendte han ham med nei færre enn tjue tusen av alle nasjoner under ham til roten ut den hel generasjonen av jødene, og med ham han ble også Gorgias kaptein, som i saker av krigen hadde stor opplevelse.

{8:10} slik Nicanor foretok å tjene så mye penger på fange jødene som skal dekke hyllesten til to tusen talenter, som konge var å betale til romerne.

{8:11} han sendte derfor straks til byene på kystlinjen, forkynner et salg av fange jødene, og lovende at de skulle ha fourscore og ti organer for en talent, forventer ikke hevn som skulle

Følg ham fra den allmektige Gud.

{8:12} nå når word ble bragt til Judas av Nicanor kommer, og han hadde gitt til de som var med ham at hæren var for hånden,

{8:13} som var redd, og ikke godtatt at Gud, flyktet, og formidlet seg unna.

{8:14} andre solgt alt de hadde forlatt, og withal bønnfalt Herren å levere dem, solgt av de ugudelige

Nicanor før de møtte sammen:

{8:15} og hvis ikke for deres egen skyld, men for den overenskomstene han hadde gjort med deres fedre, og for hans hellige

og strålende navns skyld, som de ble kalt.

{8:16} slik makkabeeren kalt hans menn sammen til det antall for seks tusen, og formante dem til ikke å være rammet av terror av fienden, og heller ikke å frykte stort mangfold av hedningene, som kom feilaktig mot dem.

men å kjempe manfully,

{8:17} og angi før øynene skaden at de urettferdig hadde gjort det hellige stedet og grusom håndtering i byen, hvorav de gjorde narr, og også den ta bort av regjeringen i sine forfedre:

{8:18} for de, sa han, stole på sine våpen og dristighet; men vår tillit i allmektige som på en Beck kan kaste ned både dem som kommer mot oss, og også hele verden.

{8:19} videre han fortalte dem hva hjelper deres forfedre hadde funnet og hvordan de ble levert,

ved Sennacherib hundre fourscore og fem tusen omkom.

{8:20} og han fortalte dem om slaget som de hadde i Babylon med Galaterne, hvordan de kom, men åtte tusen i hele virksomheten, med fire tusen Makedonerne, og at makedonerne blir forvirret, de åtte tusen ødelagt en hundre og tjue tusen fordi hjelp som de hadde fra himmelen, og så fikk en stor booty.

{8:21} dermed når han hadde gjort dem fet med disse ord og klar til å dø for loven og landet, han delte hæren i fire deler;

{8:22} og sluttet med seg sine egne brødre, ledere av hvert band vidd Simon, og Joseph og Jonathan, gi hver en femten hundre menn.

{8:23} også han Eleazar lese den hellige boken: og når han hadde gitt dem denne leveregel, ved hjelp av Gud. selv fører det første bandet,

{8:24} og ved hjelp av den allmektige de slo over ni tusen av sine fiender, og såret og lemlestet

det meste av Nicanors vert, og så sette alle flukt;
{8:25} og tok sine penger som kom til å kjøpe dem, og
forfulgte dem langt: men mangler tid de vendte tilbake:

2 makkabeerne siden 684

{8:26} for det var dagen før sabbaten og

Derfor ville de ikke forfølge dem.

{8:27} så når de hadde samlet deres rustning,

og ødelegge deres fiender, de okkuperte selv om

sabbaten, gir ros og takk til den

Herren, som hadde bevart dem. til denne dagen, som var den
begynnelsen av nåde destillasjon dem.

{8:28} og etter sabbaten, når de hadde gitt en del av

byttet til lemlestet, og enker og foreldreløse, den

rester de delt mellom seg selv og sine tjenere.

{8:29} Når dette var gjort, og de hadde gjort en

felles bønn, de bønnfalt barmhjertig Herren å

bli forsonet med hans tjenere for alltid.

{830} videre til dem som var med Timotheus og

Bacchides, som kjempet mot dem, de slo over

tjuetusen, og veldig lett fikk høy og sterk holder,

og delt mellom seg mange ødelegger mer, og laget den lemlestet, foreldreløse, enker, ja og alderen også lik i Kandahar med seg selv.

{8:31} og da de hadde samlet seg sine rustninger sammen la de dem opp alt nøye i praktisk steder og levningen av byttet de brakt til Jerusalem.

{8:32} de slo også Philarches, den onde personen, som var med Timotheus, og hadde irritert jødene mange måter.

{8:33} videre at tid som de holdt festen for seieren i landet de brent Callisthenes, som hadde Angi brann på hellig portene, som hadde flyktet inn i et lite hus; og så han fikk en belønning møte for sin ugudelighet.

{8:34} som den mest ungracious Nicanor, som hadde brakt tusen handelsmenn å kjøpe jødene,

{835} han var gjennom hjelp av Herren brakt ned av dem som han gjorde minst konto; og utsette hans strålende klær og lossing hans selskap, han kom som en flyktning tjener gjennom midland til Antiokia

har stor vanære, for hans vert ble ødelagt.

{8:36} dermed han, som tok ham til å gjøre godt å den Romerne deres skatt med fangene i Jerusalem, fortalte utlandet, at jødene hadde Gud å kjempe for dem, og Derfor de kunne ikke bli skadet, fordi de fulgte den lover som han ga dem.

{9:1} om den tiden kom Antiokos med vanære ut i landet av Persia

{9:2} han hadde angitt byen kalt Persepolis, og gikk om å rane tempelet, og å holde byen.

hvorpå mange gang å forsvare seg med våpnene sette dem til å fly; og så det skjedde, som Antiokos satt til fly av innbyggerne returnert med skam.

{9:3} nå da han kom til Ecbatane, nyheten ble brakt ham hva som hadde skjedd Nicanor og Timotheus.

{9:4} hevelse så med sinne. Han tenkte å hevne på jødene gjort skam til ham av de gjorde ham flykte. Derfor befalte han sin chariotman til uten opphør, og sende reisen, den

dom av Gud nå følge ham. For han hadde talt stolt i denne typen, at han skulle komme til Jerusalem og gjør det et felles begrave sted for jødene.

{9:5} men det Lord allmektig, Gud av Isreal, slo ham med en uhelbredelig og usynlig pest: eller så snart han hadde talt disse ord, en smerte av innvollene som var remediless kom på ham og sår kvaler av indre deler;

{9:6} og den mest rettferdig: for han hadde plaget andre Menns tarmer med mange og merkelig kvaler.

{9:7} dengang han ingenting hele sluttet fra hans skryt, men fortsatt var fylt med stolthet, puster ild i hans raseri mot jødene og ledet til hastverk reisen: men det skjedde at han falt ned fra sin vogn, gjennomført voldsomt; slik at det å ha en sår falle, alle medlemmer av hans kroppen var mye smertelig.

{9:8} og dermed han så litt tidligere trodde han kunne kommandoen bølger av havet (så stolt var han utover den tilstanden til mannen) og veie de høye fjellene en balanse, var nå kastet på bakken, og gjennomført i en

horselitter, shewing til alle manifestere makt
Gud.

{9:9} slik at ormer steg opp ut av kroppen dette
ugudelig mann, og whiles bodde i sorg og smerte, hans
kjøtt falt bort, og urenhet i hans lukten var noisome
alle hans hær.

{9:10} og mannen, som trodde litt tidligere han kunne
nå til stjernene i himmelen, ingen mann kunne tåle å bære
for hans utålelig stinker.

{9:11} her derfor plaget, han begynte å forlate
hans stolthet, og å komme til kunnskap om seg selv
av svøpe Gud, hans smerte øke hvert øyeblikk.

{9:12} og når han selv kunne ikke holde sin egen
lukt, han sa disse ordene er det møte skal underordne seg
Gud, og at en mann som er dødelig ikke bør stolt tror
for selv om han var Gud.

{9:13} denne onde personen lovet også Herren,
som nå ikke lenger ville ha barmhjertighet med ham, ordtak
dermed

{9:14} at den hellige byen (den som han skulle i

hastverk å legge den selv med bakken, og å gjøre det en vanlige buryingplace,) han ville sette fritt:

{9:15} og som berører jødene som han hadde dømt

ikke verdig så mye begravet, men å være kastet ut med barna til å bli fortært av fuglene og ville dyr,

han ville gjøre dem alle likeverdige til innbyggerne i Athen:

{9:16} og hellige tempelet, som før han hadde bortskjemt,

han ville pynt med vakkert gaver, og gjenopprette alle hellige fartøy med mange flere, og ut av hans egen inntekter dekke anklagene tilhører offer:

{9:17} Ja, og at han også ville bli en jøde,

gå gjennom hele verden som var bebodd og erklære

Guds kraft.

{9:18} men for alt dette sin smerter ville ikke opphøre: for den bare dom av Gud kom ham: derfor

Siden 685 2 makkabeerne

fortvilet av sin helse, skrev han til jødene brevet

garantert, som inneholder form av en påkallelse, etter

denne måten:

{9:19} Antiokos, konge og guvernør til god jødene

sine borgere wisheth mye glede, helse og velstand:

{9:20} Hvis du og dine barn så vel, og saker
være å din tilfredshet, takker veldig store Gud,
har mitt håp i himmelen.

{9:21} som for meg, var jeg svak, eller annet jeg ville ha
husket vennlige din ære og god vilje tilbake ut
av Persia, og blir tatt med en alvorlig sykdom, tenkte jeg
det nødvendig å omsorg for felles sikkerhet for alle:

{9:22} ikke distrusting min helse, men har stort håp
å unnslippe denne sykdom.

{9:23} men tanke på at selv min far på tidspunktet
Han ledet en hær inn i høy landene. utnevnt en
etterfølger,

{9:24} til slutten som, om noe falt i motsetning til
forventningen, eller hvis noen budskap ble brakt som var
alvorlig, de av landet, vite hvem staten var
igjen, kan ikke være bekymret:

{9:25} igjen, vurderer hvordan at fyrstene som er
borderers og naboer til mitt rike venter
muligheter, og forventer at det skal være hendelsen. Jeg har

utnevnt min sønn Antiokos konge, som jeg ofte begått og ros til mange av dere, når jeg gikk opp i det høy provinsene. som jeg har skrevet som followeth:

{9:26} derfor jeg be og be deg huske den fordelene som jeg har gjort dere generelt, og i spesielle, og at hver mann er fortsatt tro mot meg og min sønn.

{9:27} for jeg er overbevist om at han forstå meg vil gunstig og allernådigst gi dine ønsker.

{9:28} dermed morder og gudsbespotter å ha lidd mest alvorlig, som han entreated andre menn, så døde han en elendig død i et fremmed land i fjellene.

{9:29} og Philip, som ble tatt opp med ham, bar bort kroppen, som også frykt sønn av Antiokos gikk i Egypt Ptolemeus av Egypt.

{10:1} nå makkabeeren og hans selskap, Herren guiding dem, gjenopprettet tempelet og byen:

{10:2} men altere som hedningene hadde bygget i den Åpne street, og også kapellene, de trakk ned.

{10:3} og har rensset templet de gjorde en annen alteret, og slående steiner de tok ild ut av dem, og

tilbys et offer etter to år, og fastsatt røkelse, og lys og skuebrødet.

{10:4} når det var gjort, de falt flatt ned, og bønnfalt Herren så de kunne komme lenger i slike problemene; men hvis de syndet mer mot ham, at han selv vil chasten dem med nåde og at de kan ikke leveres til den blasfemisk og barbariske nasjoner.

{10:5} nå på samme dag som fremmede vanhelliget tempelet, på den samme dagen den var rensset igjen, også fem og tyvende dag i samme måneden, som er Casleu.

{10:6} og de holdt åtte dager med glede, som i festen av tabernacles, husker det ikke lenge tidligere de hadde holdt festen av tabernacles, da som de vandret i fjellene og Hi som dyr.

{10:7} derfor de nakne grener og rettferdig greinene, og Palmer også, og sang salmer ham som hadde gitt dem. god suksess i rensing sin plass.

{10:8} de ordinert også en felles lov og

dekret, at hvert år de dagene bør holdes på den hele nasjonen jødene.

{10:9} og dette var slutten av Antiokos, kalt Epifanes.

{10:10} nå vil vi erklærer handlinger av Antiokos Eupator, som var sønn av denne onde mannen, samle kort for ulykker av krigene.

{10:11} så når han kommer til kronen, han satte en Lysias over saker av sitt rike, og utnevnte ham hans øverste guvernør Celosyria og Phenice.

{10:12} for Ptolemeus, som ble kalt Macron, velge å gjøre rettferdighet til jødene for feil som hadde gjort dem forsøkte å fortsette fred med dem.

{10:13} hvorpå blir beskyldt for kongens venner før Eupator, og kalles forræder på hvert ord fordi han forlot Kypros, at av Egypt hadde begått ham, og dro til Antiokos Epifanes, og se at han var ingen ærefull plass, var han så motløs, at han forgiftet seg selv og døde.

{10:14} men når Gorgias var guvernør sperringene, han ansatt soldater og nærret krig kontinuerlig med jødene: {10:15} og therewithall Idumeans, har fått i deres hender holder de mest commodious, holdt jødene okkupert, og mottar dem som ble forvist fra Jerusalem, de gikk om å ernære krig. {10:16} da de var med makkabeeren gjort påkallelse og bønnfalt Gud at han skulle være deres hjelper; og så de løp med volden på sperringene som er sterk av Idumeans, {10:17} og antaste dem sterkt, de vant den holder, holdt av alle som kjempet på veggen og drepte alle som falt i deres hender, og drepte ikke mindre enn tjue tusen. {10:18} og fordi visse, som var ikke mindre enn ni tusen, var flyktet sammen i to meget sterke slott, har alle slags ting praktisk å opprettholde beleiring {10:19} makkabeeren forlot Simon og Joseph og Zaccheus også, og dem som var med ham, som var nok til å beleire dem, og dro seg til de steder som

mer trenger hans hjelp.

{10:20} nå de som var med Simon, blir ledet med begjær, overtalt penger gjennom visse

2 makkabeerne siden 686

de som var i slottet, og tok 70 000 drachms, og la noen av dem flykte.

{10:21} men da det ble fortalt makkabeeren hva var gjort, Han kalte guvernørene i de sammen, og anklaget de mennene, at de hadde solgt sine brødre for pengene, og Angi sine fiender gratis å kjempe mot dem..

{10:22} slik han drepte de som fant forrædere, og tok straks de to slottene.

{10:23} og ha god suksess med sine våpen i alle ting han tok i hånden, han drepte i de to har flere tjue tusen.

{10:24} nå Timotheus, som jødene hadde overvinne før, da han hadde samlet en stor mengde av utenlandske styrker, og hester av Asia ikke noen, kom som om han ville ta jødedommen ved våpenmakt.

{10:25} men da han nærmet seg, de som var med

Makkabeeren viste seg å be til Gud og
stenket jorden over deres hoder, og spente deres lender med
sekk,

{10:26} og falt ned ved foten av alteret, og
bønnfalt ham å være barmhjertig mot dem, og å være en fiende
sine fiender, og en motstander til sine motstandere, så de
loven declareth.

{10:27} så etter bønn de tok sine våpen, og
gikk videre fra byen: og da de trakk nær
deres fiender, de holdt for seg selv.

{10:28} nå solen som nylig økt, de ble begge
sammen; den ene delen har sammen med sin kraft deres
tilflukt også til Herren en løftet av deres suksess og
seier: den andre siden gjør sitt raseri leder av battle

{10:29} men når slaget vokset sterk, viste
til fiender fra himmelen fem comely menn på
hester førte med bissel av gull, og to av dem jødene,
{10.30} og tok makkabeeren mellom dem, og dekket
ham på hver side våpen, og holdt ham trygt, men skutt
piler og lyn mot fiender: slik at blir

forvirret med blindhet, og full av problemer, de var drept.

{10:31} og det drept av fotfolk tjuetusen og fem hundre og seks hundre ryttere.

{10:32} som Timotheus seg selv, han flyktet til en svært sterk hold, kalt Gawra, hvor Chereas var guvernør.

{10:33}, men de som var med makkabeeren beleiret mot festningen modig fire dager.

{10:34} og de som var, stole på styrke i stedet, spottet overmåte og ytret wicked ord.

{10:35} likevel på den femte dagen tidlig tjue unge menn makkabeeren selskapet, betent med sinne på grunn av blasfemier, overfalt veggen mandig, og med en hard mot drept møtte alle som de.

{10:36} andre likeledes stigende, whiles de var beskjeftiget med dem som var innenfor brent tårnene, og skikken brent blasfemikere i live; og andre brøt åpne portene, og etter å ha mottatt i resten av den hæren, tok byen,

{10:37} og drepte Timotheus, ble skjult i en grav, og Chereas hans bror, med Apollophanes.

{10:38} når dette var gjort, de lovpriste Herren med salmer og takksigelse, som hadde gjort så store ting for Israel, og gitt dem seieren.

{11:1} ikke lenge etter, Lysias kongens protector og slektning som også klart saker, tok sår misnøye for det som ble gjort.

{11:2} og da han hadde samlet om fourscore tusen med alle ryttere, han kom mot jødene,

tenker å gjøre byen en bolig for hedningefolkene,

{11:3} og gjøre en gevinst på temple, fra den andre

kapeller av hedningene, og sette det høye prestedømmet til salgs

hvert år:

{11:4} ikke vurderer Guds kraft men opphovnet

opp med hans ti tusenvis av fotfolk, og hans tusenvis av mann, og hans fourscore elefanter.

{11:5} så han kom til Judea, og trakk nær Bethsura,

som var en sterk by, men fjernt fra Jerusalem om

Fem stadier, og han beleiret så det.

{11:6} nå når de som var med makkabeeren hørt

Han beleiret plass, de og alle mennesker med
jammer og tårer bønnfalt Herren at han ville sende
en god engel å levere Israel.

{11:7} så makkabeeren seg først av alle våpen,
formane den andre at de ville jeopard seg
sammen med ham for å hjelpe sine brødre: slik gikk de
sammen med et villig sinn.

{11:8} og som de var i Jerusalem, det dukket opp
før dem på hesteryggen i hvite klær, rister hans
panser av gull.

{11:9} så de roste den barmhjertige Gud alle sammen,
og tok hjerte, så ikke var de klart bare til
kjempe med menn, men med mest grusomme dyrene, og å
pierce
gjennom vegger av jern.

{11:10} dermed de marsjerte fremover i deres rustninger,
å ha en hjelper fra himmelen: for var Herren barmhjertig
dem.

{11:11} og gi en kostnad på sine fiender som
Lions, drepte de elleve tusen fotfolk og seksten
hundre ryttere, og alle de andre flukt.

{11:12} mange av dem også blir såret rømte
naken; og Lysias seg rodde vekk skammelig, og så
rømt.

{11:13} som, som han var en mann av forståelse, støping
med seg hva tap han hadde, og med tanke på at den
Hebreerne kunne ikke bli overvunnet, fordi den allmektige Gud
hjalp dem, sendte han dem,

{11:14} og overtalt dem til å godta alle rimelige
betingelser, og lovet at han ville overtale kongen

Siden 687 2 makkabeerne

at han må må være en venn dem.

{11:15} deretter makkabeeren samtykket til alle som Lysias
ønsket å være forsiktig med det felles gode; og hvilken som
helst

Makkabeeren skrev til Lysias om jødernes konge
gitt den.

{11:16} for det var brev skrevet til jødene fra

Lysias dette: Lysias folk jødene

sender hilsen:

{11:17} John og Absolom, som ble sendt fra deg, levert meg begjæringen abonnerer, og laget forespørsel ytelsen av innholdet av disse.

{11:18} Derfor var hva bønnene møte skal rapportert til kongen, jeg har erklært dem, og han har gitt så mye som kunne være.

{11:19} og hvis så dere vil holde dere lojale til den staten, heretter også vil jeg forsøke å være et middel for din bra.

{11:20} men av opplysningene jeg har gitt for både disse og andre som kom fra meg, å kommunisere med du.

{11:21} billettpris dere vel. Hundre og åtte og fortieth år, fire og tyvende dagen i måneden Dioscorinthius.

{11:22} nå kongens brevet inneholdt disse ordene: Kong Antiochus mot hans bror Lysias sender hilsen:

{11:23} siden vår far er oversatt til gudene, våre vil er, at de som er i våre rike bor stille, som hver

man kan delta på sin egen.

{11:24} vi forstår også at jødene ikke ville samtykke til vår far, for å bli bragt til skikken med Hedningene, men hadde heller holde sine egne bor: de som forårsaker de krever av oss, at vi lide dem å leve etter egne lover.

{11:25} Derfor våre sinn er, at denne nasjonen skal være i resten, og vi har bestemt å gjenopprette dem deres tempel, så de kan leve ifølge skikker deres forfedre.

{11:26} du skal gjøre vel derfor for å sende dem og gi dem fred, som når de er sertifisert av våre sinn, de kan være av god komfort, og aldri gå muntert om sine egne saker.

{11:27} og bokstaven for kongen til nasjonen i Jødene var på denne måten: Kong Antiochus sender hilsen til rådet og resten av jødene:

{11:28} Hvis dere fare Vel, har vi vårt ønske. Vi er også i god helse.

{11:29} Menelaos forkynt for oss at ditt ønske var

hjem og følge din egen virksomhet:

{11:30} derfor de som avviker skal ha en sikker gjennomføre til den trettiende dagen av Xanthicus med sikkerhet.

{11:31} og jødene skal bruke sin egen type kjøtt og lover, som før; og ingen av dem alle slags måter skal bli misbrukt for uvitenhet utrettet.

{11:32} jeg har sendt også Menelaos, som han kanskje trøste du.

{11:33} billettpris dere vel. I den hundre åtte og førtiende år, og den femtende dagen i måneden Xanthicus.

{11:34} romerne også sendt dem et brev som inneholder disse ordene: Quintus Memmius og Titus Manlius, ambassadører for romerne, sende hilsen til de av jødene.

{11:35} overhodet Lysias kongens fetter har gitt, også dette vi godt fornøyd.

{11:36} men berøre slike ting som han vurdert for å være referert til kongen, etter at dere har rådet derav, sende en straks, at vi kan erklære som det er praktisk for deg:

for vi skal nå Antiokia.

{11:37} derfor sende noen med fart, så vi kan vet hva er ditt sinn.

{11:38} farvel. Dette hundre og åtte og fortieth år, den femtende dagen i måneden Xanthicus.

{12:1} når disse pakter ble gjort, Lysias gikk til kongen, og jødene var om deres dyrehold.

{12:2} men av governours på flere steder,

Timotheus og Apollonius sønn av Genneus, også

Hieronimus og Demofon, og ved siden av dem Nicanor de guvernør på Kypros, ville ikke la dem å være stille og leve i fred.

{12:3} mennene i Joppe gjorde også slik en ugudelig gjerning: de ba jødene som bodde blant dem til å gå med deres hustruer og barn i båtene som de hadde forberedt, som om de hadde ment dem ingen vondt.

{12:4} som akseptert av det ifølge felles dekret av byen, som ønsket å leve i fred, og mistenker ingenting: men når de var gått ut i den dyp, druknet de ikke mindre enn to hundre av dem.

{12:5} når Judas hørt om denne grusomhet gjort til sine landsmenn, befalte han dem som var med ham gjøre dem klar.

{12:6} og kaller Gud rettferdige dommer, han kom mot disse mordere av sine brødre, og brente den har om natten, og angi båtene i brann, og de som flyktet dit drepte han.

{12:7} og da byen var kjeft, gikk han bakover, som om han ville komme tilbake for å utrydde alle dem av den byen Joppa.

{12:8} men da han hørte at Jamnites var tenkende å gjøre på samme måte til jødene som var blant dem, {12:9} han kom over Jamnites også om natten, og angi brann på havn og marinen, slik at lyset av brannen ble sett i Jerusalem to hundre og førti stadier av.

{12:10} nå når de gikk derfra ni stadier i deres reise mot Timotheus, ikke mindre enn fem tusen menn fots og fem hundre ryttere av den Arabians satt ham.

2 makkabeerne siden 688

{12:11} og det var en veldig sår kamp; men Judas' side ved hjelp av Gud fikk seieren; slik at den Nomades av Arabia, er overvunnet, bønnfalt Judas for fred, lovende både å gi ham storfe, og å glede ham ellers.

{12:12} da Judas, tenker faktisk at de ville være lønnsom i mange ting, gitt dem fred: hvorpå de ristet hender, og så de drog til sine telt.

{12:13} gikk han også om å lage en bro til en viss sterke byen, som var inngjerdet om med vegger, og bebodd av mennesker av dykkere land; og navnet på det var Caspis.

{12:14} men de som var i den satt slik tillit i den styrken på veggene og levering av victuals, at de oppførte seg frekt mot dem som var med Judas, rekkverk spottet og ytre eksempel var ikke å bli lest.

{12:15} Derfor Judas med hans selskap, påkalle den store Herren av verden, som uten rams eller motorer

krigen kastet ned Jericho i tiden av Joshua, ga en voldsomme angrep mot veggene, {12:16} og tok byen av Guds vilje, og laget usigelig slakter, så en innsjø to stadier bred nær tilstøtende thereunto, fylles full, ble sett kjører med blod.

{12:17} deretter dro de fra derfra syv hundre og femti stadier, og kom til Characa til jødene som kalles Tubieni.

{12:18}, men som for Timotheus, fant de ham ikke i den steder: for før han hadde sendt noen ting, han dro Derfra har forlatt en veldig sterk garnison i en Hold.

{12:19} howbeit Dositheus og Sosipater, som var av Makkabeeren kapteiner, gikk frem og slo dem som Timotheus hadde forlatt i festningen, over ti tusen menn.

{12:20} og makkabeeren varierte hæren av band, og sette dem over bandene, og gikk mot Timotheus, som hadde om ham et hundre og tjue tusen menn av foten, og to tusen og fem hundre ryttere.

{12:21} nå når Timotheus hadde kunnskap om Judas' kommer, sendte han kvinner og barn og den andre bagasje til en festning kalt Carnion: byen var vanskelig å beleire og urolig å komme, av den snever alle steder.

{12:22} men da Judas han bandet kom i sikte, den fiender, blir slått med frykt og terror gjennom den vises som ser alt, flyktet amain, en kjører inn på denne måten en annen måten så som de var ofte skade av sine egne menn, og såret med de eget sverd.

{12:23} Judas også var veldig alvorlig i å forfølge dem, drepe de onde wretches, som han drepte rundt tretti tusen menn.

{12:24} videre Timotheus selv falt i hendene Dositheus og Sosipater, som han bønnfalt med mye håndverket å la ham gå med livet, fordi han hadde mange av de Jødenes foreldre og brødre noen av dem, som, hvis de satte ham til døden, bør ikke anses.

{12:25} så når han hadde forsikret dem med mange ord

at han ville gjenopprette dem uten skade, ifølge den avtalen, de la ham gå for å redde sine brødre.

{12:26} deretter makkabeeren rykket frem til Carnion, og til tempelet Atargatis, og det han drepte fem og tusen personer.

{12:27} og etter at han hadde satt til fly og ødelagt dem, Judas fjernet verten mot Ephron, en sterk by, hvor Lysias abode, og en stor mengde dykkere nasjoner og sterke unge menn holdt veggene, og forsvarte dem kraftig: der var også stor bestemmelse motorer og dart.

{12:28} men da Judas og hans hadde bedt om Allmektige Gud, som med sin kraft bryter styrke hans fiender, de vant byen, og drepte tjue og fem tusen av dem som var innenfor

{12:29} derfra drog til Scythopolis, som ligger seks hundre stadier fra Jerusalem, {1230} men når jødene som bodde det hadde vitnet som Scythopolitans behandlet lovingly dem, og entreated dem ber i tiden av deres motgangen;

{12:31} de ga dem Takk, ønsker de skal vennlig fortsatt dem: og så de kom til Jerusalem, den feiring av ukene nærmer seg.

{12:32} og etter festen, kalt Pinse, de gikk videre mot Gorgias guvernøren i Idumea,

{12:33} som kom ut med tre tusen menn av foten og fire hundre ryttere.

{12:34} og det skjedde at i deres kjemper sammen en noen av jødene drept.

{12:35} på hvilken tid Dositheus, en av Bacenor's selskapet, som var på hesteryggen, og en sterk mann, fortsatt på Gorgias, og ta tak i frakken trakk ham ved Force; og når han ville ha tatt det forbannet mannen i live, en rytter av Thracia kommer ham slo av hans skulder, slik at Gorgias flyktet til Marisa.

{12:36} nå når de som var med Gorgias hadde kjempet lange, og var slitne, Judas kalt Herren, han ville vise seg å være deres hjelper og leder av slaget.

{12:37} og med at han begynte på sitt eget språk, og

sunget salmer med høy røst og jag var på
Gorgias' menn, han sette dem til å fly.

{12:38} så Judas samlet sin vert, og kom inn i byen
av Odollam, og når den sjuende dagen kom, de rensset
selv, som skikken var, og holdt sabbaten i den
samme sted.

{12:39} og dagen etter, som hadde vært i bruk,
Judas og hans kom til å ta opp likene av dem
som ble drept, og for å begrave dem med deres stammefolk i
deres
fedre graver.

Siden 689 2 makkabeerne

{12:40} nå under strøk av alle som ble drept
de fant ting innviet til avguder av Jamnites,
som er forbudt jødene av loven. Deretter hver mann
så at dette var årsaken derfor de ble drept.

{12:41} alle menn derfor priste Herren, rettferdige
Dommer, som hadde åpnet det som var skjult,

{12:42} Betook seg for bønn, og bønnfalt
ham som sin begått kan helt settes av

erindring. Dessuten, den edle Judas exhorted folk
å holde seg fra synd, forsomuch som de så før
deres øyne tingene som skjedde for synder
som ble drept.

{12:43} og da han hadde gjort en samling gjennom
selskapet summen av to tusen drachms sølv,

Han sendte den til Jerusalem for å tilby en synd tilbyr, gjør der
godt og ærlig, som han var oppmerksom på den
oppstandelsen:

{12:44} for hvis han hadde ikke håpet at de som ble drept
bør har steget igjen, det hadde vært overflødig og forgjeves å
be for døde.

{12:45} og også i det han oppfattet som det var stor
tjeneste lagt for de som døde gudfryktig, det var en hellig og
god tanken. Hvorpå han laget en avstemming for den
døde, som de kan leveres fra synden.

{13:1} i den hundre førti og tyvende år den ble fortalt
Judas, at Antiochus Eupator kom med en stor
kraften i Judea,

{13:2} og med ham Lysias sin beskytter og hersker av hans

saker, har hver av dem en Grecian makt av fotfolk, en hundre og ti tusen, og ryttere femtusen og tre hundre og elefanter to og tyve og tre hundre vogner bevæpnet med kroker.

{13:3} Menelaos også sluttet seg med dem, og med stor forstillelse oppmuntret Antiokos, ikke for den beskyttelse av landet, men fordi han syntes å ha gjort guvernør.

{13:4} men kongen av konger flyttet Antiokos sinn mot dette onde stakkar, og Lysias informert kongen at denne mannen var årsaken til alle skade, slik at kongen befalt å bringe ham til Berea, og å døden, som måten er i stedet.

{13:5} nå var det i stedet et tårn av femti cubits høy, full av aske, og det hadde en runde instrument som på hver side hengt ned i asken.

{13:6} og som ble dømt for blasfemi, eller hadde begått noen annen alvorlig forbrytelse, det gjorde alle menn kastet ham til døden.

{13:7} slik en død skjedde den onde mannen å dø, ikke å ha så mye som begravelse i jorden. og at de fleste rette:

{13:8} for ettersom han hadde begått mange synder om alteret som ilden og asken var hellige, fikk han hans død i aske.

{13:9} nå kongen kom med en barbariske og hovmodig lyst til å gjøre langt verre til jødene, hadde blitt gjort i sin fars tid.

{13:10} som ting når Judas oppfattet, han befalte forsamlingen å påkalle Herren natten og dag, at hvis noen gang på noe annet tidspunkt, han ville nå også hjelpe dem, er på punktet settes fra deres lov, fra deres land, og det hellige tempelet:

{13:11} og at han ikke ville la folk, som hadde selv nå er men litt uthvilt, å være lydige mot blasfemisk nasjonene.

{13:12} så når de hadde gjort dette sammen, og bønnfalt barmhjertig Herren med gråt og faste, og

ligger flatt på bakken tre dager lang, Judas, har formante dem, befalte de skal i en beredskap. {13:13} og Judas, blir med eldstene, bestemt, før kongens vert skulle gå inn i Judea, og få byen, gå videre og prøve saken i kampen av det hjelp av Herren.

{13:14} så når han begikk alle til skaperen av verden, og oppfordret sine soldater å kjempe manfully, selv til døden, for lovene, tempelet, byen, landet, og Samveldet, han slo leir ved Modin:

{13:15} og har gitt en leveregel for dem som var om ham, seier er av Gud. med de tapre og valg unge menn han gikk inn i kongens telt ved kveld, og slew leiren omtrent fire tusen menn, og hærførerne av elefanter, med alle som var med ham.

{13:16} og endelig de fylt leiren med frykt og forvirring og dro med god suksess.

{13:17} dette ble gjort i pause på dagen, fordi beskyttelse av Herren hjalp ham.

{13:18} nå da kongen hadde tatt en smak av den

mandighet jødernes, han gikk om å ta plass ved politikk,

{13:19} og marsjerte mot Bethsura, som var en sterk hold jødernes: men han ble satt flukt, mislyktes, og mistet av hans menn:

{13:20} for Judas hadde formidlet til dem som var i det slike ting som var nødvendig.

{13:21} men Rhodocus, som var i jødernes vert, avslørt hemmelighetene til fiender. Derfor ble han oppsøkte, og da de hadde fått ham, de satte ham i fengsel.

{13:22} kongen behandlet med dem i Bethsum i andre gang, ga hånden, tok deres, dro, kjempet med Judas, var seire.

{13:23} hørt at Filip, som var igjen over saker i Antiokia var desperat bøyd, forvirret, intreated den Jødene sendte selv, og sverget alle like forhold, enig med dem, og tilbys offer, æret de tempel, og behandlet vennlige stedet,

{13:24} og godt av makkabeeren, gjorde ham

viktigste guvernør fra Ptolemais til Gerrhenians;
{13:25} kom til Ptolemais: folk der var bedrøvet

2 makkabeerne siden 690

for paktene; for de stormet, fordi de ville
gjør sine pakter ugyldiggjøre:

{13:26} Lysias gikk opp til dommersetet, sa som
mye som kunne forsvare årsaken, overtalte,
stemt, laget dem godt berørte, returnerte til Antiokia.
Dermed gikk berøre kongens kommer og går.

{14:1} etter tre år var Judas informert, som
Demetrius sønn av Selevkos, har angitt av havn
av Tripolis med stor makt og marinen

{14:2} hadde tatt landet og drepte Antiokos, og
Lysias sin beskytter.

{14:3} nå en Alcimus, som hadde vært ypperstepresten, og
hadde skadet seg forsettlig i tider med deres mingle
med hedningene, å se at han ikke kunne spare
selv, heller har mer tilgang til hellige alteret,

{14:4} kom til kongen Demetrios i de hundre og en
og femtiende år, presentere ham en krone av gull, og

Palm, og også av grenene som ble brukt høytidelig i tempelet: og så den dagen han holdt hans fred.

{14:5} dengang har fått mulighet til videre hans tåpelig enterprize og blir kalt inn råd av

Demetrios, og spurte hvordan jødene sto berørt, og hva de skal, svarte han thereunto:

{14:6} de av jødene som han kalte Assideans, som kapteinen er Judas makkabeeren, næring krig og er opprørsk, og vil ikke la resten være i fred.

{14:7} derfor jeg, å bli fratatt mine forfedre'

ære, jeg mener det høye prestedømmet, er nå kommet hit:

{14:8} første, sannelig for oppriktig omsorg jeg har ting gjelder for kongen. og for det andre, selv for at jeg har tenkt gode av mine egne landsmenn: for alle vår nasjon er i ingen liten elendighet gjennom unadvised håndtere av dem aforersaid.

{14:9} Derfor, O konge, se vet alle disse

ting, være forsiktig for landet, og vår nasjon, som er trykket på hver side, ifølge nåde at du lett shewest til alle.

{14:10} så lenge Judas lever, det er ikke mulig at staten bør være rolig.

{14:11} dette før talte om ham, men andre king's venner, åpner satt mot Judas, gjorde mer røkelse Demetrius.

{14:12} og straks ringer Nicanor, som hadde vært elefanter, og gjør ham guvernør over Judea, sendte han ham frem

{14:13} kommanderende ham å drepe Judas og spre dem som var med ham, og å gjøre Alcimus ypperstepresten av stor tempelet.

{14:14} deretter hedningene, som hadde flyktet ut av Judea fra Judas, kom til Nicanor av småfe tenker skade og ulykker ot jødene skal deres velferd.

{14:15} nå da jødene hørte Nicanors komme, og at hedningene var opp mot dem, de kastet earth på hodet, og laget påkallelse til ham som hadde etablert sitt folk for alltid, og som alltid helpeth sin del med manifestasjon av hans nærvær.

{14:16} så på befaling kapteinen de

fjernet straightways derfra, og kom nær til dem på byen Dessau.

{14:17} nå Simon, Judas' bror, hadde sluttet seg kamp med Nicanor, men var litt forferdet gjennom den plutselig stillheten av hans fiender.

{14:18} likevel Nicanor, høre på mandighet av dem som var med Judas, og courageousness som de måtte kjempe for sitt land, våget prøve ikke saken ved sverdet.

{14:19} derfor sendte han Poseidonios og Theodotos, og Mattathias, å skape fred.

{14:20} så når de hadde tatt lang etterretning Derpå, og kaptein hadde gjort forsamlingen kjent dem, og det viste seg at de var alle en sinn, de samtykket til pakter,

{14,21} og utpekt en dag å møte i sammen av selv: og da dagen kom, og avføring ble satt for en av dem,

{14:22} Ludas plassert væpnede menn klar i praktisk steder, så noen forræderi plutselig skal praktiseres av

fiender: så de laget en fredelige konferanse.

{14:23} nå Nicanor abode i Jerusalem, og gjorde ingen vondt, men sendt bort folk som kom flokker til ham.

{14:24} og han ville ikke frivillig har Judas ut av hans syn: for han elsker mannen fra sitt hjerte

{14:25} han ba ham også å ta en kone og avle barn: så han gift, var stille, og deltok i dette livet.

{14:26} men Alcimus, oppfatte kjærligheten som var mellom dem, og vurderer paktene som var

laget kom til Demetrius og fortalte ham at Nicanor var ikke godt berørt mot staten; for at han hadde ordinert Judas, en forræder til sitt rike, kongens arvtaker.

{14:27} deretter den konge i raseri og provosert med anklager om ondeste mannen, skrev til Nicanor, bety at han var mye misfornøyd med pakter, og kommanderende ham at han skal sende makkabeeren fange i all hast til Antiokia.

{14:28} når dette kom å Nicanor høring, var han mye forvirret i seg selv, og tok det alvorlig at han bør gjøre ugyldig artiklene som ble avtalt, den

mann i ingen feil.

{14:29} men fordi det var ingen behandling mot den kongen, han så sin tid til å utføre denne ting av policy.

{14:30} tross, da makkabeeren så som

Nicanor begynte å være churlish til ham, og han entreated ham mer omtrent enn han var wont, oppfatte at slike Sure atferd ikke kom godt, han samlet ikke en få av sine menn, og trakk seg fra Nicanor.

{14:31} men den andre, å vite at han var spesielt

Siden 691 2 makkabeerne

hindret av Judas' politiske, trådte i stort og hellige tempel, og befalte prestene, som tilbyr sine vanlige ofre, å gi ham mannen.

{14:32} og når de sverget at de ikke kunne fortelle der mannen var som han søkte,

{14:33} han strakte ut sin høyre hånd mot den tempel, og gjorde ed på denne måten: ikke levere meg Judas fange, jeg vil legge denne Guds tempel selv med bakken, og jeg vil bryte ned alteret, og oppreist en bemerkelsesverdig tempel til Bacchus.

{14:34} etter disse ordene han dro. Da prestene løftet hendene mot himmelen, og bønnfalt ham som noen gang var en forsvarer av deres nasjon, sier på denne måten;

{14:35} du, Herre av alle ting, som har behov for ingenting, var fornøyd med at tempelet av din bolig bør være blant oss:

{14:36} Derfor nå, O hellige Herren av all hellighet, holde Dette huset noensinne ubesmittet, som i det siste ble rensset, og

Stopp alle urettferdige munnen.

{14:37} nå ble det anklaget for Nicanor en Razis, en av eldstene i Jerusalem, en elsker av sine landsmenn, og en mann av svært god rapport, som for hans vennlighet var kalt far til jødene.

{14:38} for i tidligere tider, når ikke blandet de selv med hedningene, han hadde blitt beskyldt for Jødedommen, og gjorde modig jeopord kroppen og liv med alle vehemency om religion jødene.

{14:39} så Nicanor, villig til å erklære hater at han bare til jødene sendte over fem hundre menn i krig for å

ta ham:

{14:40} for han trodde ta ham til jøder

mye skade.

{14:41} nå når forsamlingen ville ha tatt den

tårnet, og voldsomt brutt i ytterdøren, og bød

at brann skal bringes til å brenne den, var klar til å bli

tatt på hver side falt på sitt sverd.

{14:42} velger heller å dø manfully, enn å komme

i hendene på de onde, misbrukes annet enn

beseemed sin edel fødsel:

{14:43} men mangler hans slag gjennom hast, den

mange likeledes jag i dører, han løp frimodig opp til

veggen, og kastet seg ned manfully blant den

tykkeste av dem.

{14:44} men de raskt gi tilbake, og en plass som

laget, falt han inn midt i et ugyldig sted.

{14:45} likevel, mens det var likevel pusten i

ham, blir betent med sinne, han steg opp; og selv om hans

blod rant ut som tuter vann, og skadene var

alvorlig, men han løp gjennom midt i vrimmelen av det; og

stående på en bratt klippe,
{14:46} når blodet var nå helt borte, han
plukket ut hans legeme, og ta dem i begge hendene,
han kastet dem på skaren og kalle Herren av
liv og ånden å gjenopprette ham de igjen, han dermed døde.

{15:1} men Nicanor, høre at Judas og hans
var de sterk steder om Samaria, løst uten
fare å sette dem på sabbaten.

{15:2} likevel jøder som var tvunget til å gå
med ham sa, O ødelegge ikke så grusomt og barbarously, men
gi ære til den dagen han, som ser alt, har
hedret med hellighet over alle andre dager.

{15:3} deretter den mest ungracious stakkaren krevde, hvis
Det var en Mighty en i himmelen, som hadde befalt den
sabbaten holdes.

{15:4} og da de sa, det er i himmelen et levende
Herre, og mektige, som ledet den sjuende dagen skal
holdt:

{15:5} sa den andre, og jeg er også mektige på
jorden og jeg befaler ta armene og gjøre kongens

virksomhet. Men fikk han ikke for å ha hans onde vilje gjort.

{15:6} så Nicanor i overstiger stolthet og hovmod

fast bestemt på å sette opp publick monumentet av hans seier over

Judas og dem som var med ham.

{15:7} men makkabeeren hadde noen gang at tillit som det

Herren ville hjelpe ham:

{15:8} Derfor oppfordret han sitt folk ikke å frykte den

kommer hedningenes mot dem, men å huske den

hjelpe som i tidligere tider de hadde fått fra himmelen

og nå seier og hjelp, som skulle komme

dem fra Allmektige.

{15:9} og så trøstende dem av loven og

profeter og withal sette dem i tankene av slagene som

de vant tidligere, han gjorde dem mer glad.

{15:10} og da han hadde rørt seg, han ga

dem deres kostnad, shewing dem therewithall løgn

hedningene, og brudd på eder.

{15:11} dermed han bevæpnet hver og en av dem, ikke så mye

med forsvaret av skjold og spyd, som med komfortabel og

gode ord: og foruten at han fortalte dem en drøm verdig å bli trodd, som om det hadde vært så faktisk, som ikke en lite glede seg.

{15:12} og dette var hans visjon: at Onias, som hadde ypperstepresten, en dydig og en god mann, pastor i samtale, mild i stand, vel talt, og

utøves fra et barn i alle punkter av dyd, holder opp sin hendene ba for hele kroppen av jødene.

{15:13} dette gjøres, i like måte det dukket opp en mann med grått hår, og overskrider strålende, som var av en vidunderlig og god majestet.

{15:14} deretter Onias svarte, sa: Dette er en elsker av brødre, som ber mye for folket og for den hellige by, nemlig, Jeremias Guds profet.

{15:15} whereupon Jeremias holde tilbake sin høyre hånd ga til Judas et sverd, og gi det talte dermed

{15:16} ta dette hellige sverdet, en gave fra Gud, med den som du skal sår motstandere.

{15:17} dermed også blir trøstet av ord

2 makkabeerne siden 692

Judas, som var veldig bra, og kunne røre dem opp til tapperhet, og å oppmuntre hjertene til de unge mennene, de fast bestemte på ikke å kaste leiren, men modig å sette på dem og manfully å prøve saken konflikten, fordi det byen og helligdommen og det var i fare.

{15:18} for omsorg at de tok til sine koner, og barna, deres brødre, og folk, var i minst regningen med dem: men de største og viktigste frykten var for den hellige tempel.

{15:19} også de som var i byen tok ikke minst omsorg, plaget for konflikten i utlandet.

{15:20} og nå, når som alle så hva skal de prøve og fiender var allerede kommer i nærheten, og hæren ble satt i matrisen, og dyrene plassert, og ryttere i vingene,

{15:21} makkabeeren ser kommer av forsamlingen, og dykkere forberedelsene rustninger, og skyllet dyrene, strukket ut hendene mot himmelen, og kalt Herren som arbeider underverk, vel vitende om at seieren kommer av armene, men selv om det synes godt å

ham, han gir det som er verdig:

{15:22} Derfor i hans bønn sa han på denne måten;

Herre, du sende din engel i tiden av Ezekias

kongen av Judea, og drepe i rekke Sennacherib en

hundre fourscore og fem tusen:

{15:23} Derfor nå også herre av himmelen, sende en

god engel foran oss for frykt og angst.

{15:24} og gjennom makt din arm la dem bli

rammet av terror, som komme mot ditt hellige folk til

spotter. Og han endte dermed.

{15:25} deretter Nicanor og de som var med ham kom

fremover med trompeter og sanger.

{15:26} men Judas og hans støtte til

fiender med anrop og bønn.

{15:27} slik at slåss med hendene, og be

Gud med sine hjerter, de drepte ikke mindre enn tretti og

fem tusen menn: for gjennom utseendet til Gud de

var sterkt jublet.

{15:28} nå når slaget ble gjort, tilbake igjen

med glede visste de at Nicanor lå død i hans sele.

{15:29} så de gjorde en stor rope og støy,
priste allmektige på deres eget språk.

{15:30} og Judas, som noen gang var sjef forsvarer av
borgerne både i kropp og sinn og som fortsatte sin
kjærlighet for sine landsmenn hele sitt liv, befalt å
slå av Nicanors leder, og hans hånd med skulderen,
og bringe dem til Jerusalem.

{15:31} så når han var der, og kalte dem av hans
nasjonen sammen, og angi prestene foran alteret, sendte han
for dem som var av tårnet,

{15:32} og lot dem avskyelige Nicanor hodet, og
hånd som gudsbespotter, som med stolt skryter han hadde
strukket ut mot det hellige tempelet av Allmektige.

{15:33} og når han hadde kuttet ut tungen som
ugudelige Nicanor, befalte han at de skulle gi ved
stykker til fuglene, og henge opp belønning hans
galskap foran tempelet.

{15:34} slik at hver mann roste mot himmelen den
strålende Herren, sa, velsignet være den som har bevart sin
egen

plass uforfalsket.

{15:35} han hengte også Nicanors hodet i tårnet
en tydelig og manifest tegn for alle hjelp av Herren.

{15:36} og de ordinerte med et vanlig dekret i
ingen sak å la dagen gå uten høytid, men
feire den trettiende dagen i den tolvte måneden, som i den
Syriske tungen kalles Adar, dagen før Mardocheus'
dag.

{15:37} dermed gikk det med Nicanor: og fra den tid
Videre hadde hebreerne byen i deres makt. Og her
Jeg gjør en slutt.

{15:38} og hvis jeg har gjort godt, og som passer til
historie, det er det som jeg ønsket: men hvis slenderly og
meanly,

Det er det som jeg kunne komme til.

{15:39} for som det er sårende for drikker vin eller vann alene;
og som vin blandet med vann er hyggelig, og fryder
smak: slik tale fint innrammet fryder ører
dem som leser historien. Og her skal en slutt

APOKRYFENE

2ND MAKKABEERNE I KING JAMES BIBELEN 1611

www.Scriptural-Truth.com